

בית הדין הארצי לעבודה

ברע 8281-02-11

המבקשת

חיה דניאלי

ע"י עו"ד אלון לב

נגד

המשיבה

מדינת ישראל - משרד האוצר - אגף מס הכנסה

בפני: סגן הנשיאה יגאל פליטמן, השופטת ורדה וירט-ליבנה, השופטת עפרה ורבנר

בשם המבקשת - עו"ד אלון לוי
בשם המשיבה - עו"ד מיכל ששו

חקיקה שאוזכרה:

[פקודת מס הכנסה \[נוסח חדש\] - לא מרובד](#)[תקנות בית הדין לעבודה \(סדרי דין\), תשנ"ב-1991: סע' 82](#)**פסק-דין****השופטת עפרה ורבנר**

1. לפנינו בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית הדין האזורי בתל-אביב ([ק"ג 4287-10](#)); השופטת רות צדיק ונציגי הציבור מר אלכסנדר לוין וגב' חגית פורת), בו נדחה ערעורה של המבקשת (אשר הגישה תביעה בשם עזבונו של בעלה המנוח דוד דניאלי ז"ל, להלן גם **המנוח**) על החלטת הוועדה הרפואית לעררים על פי [פקודת מס הכנסה](#) (להלן גם **הוועדה**) מיום 21.2.10, בעניין קביעת דרגת נכותו הרפואית של המנוח.
2. ב"כ הצדדים הודיעונו, כי הם מסכימים להצעת בית הדין לדון בבקשה לרשות ערעור כאילו ניתנה הרשות, והוגש ערעור על פי הרשות, וזאת בהתאם לקבוע [בתקנה 82 לתקנות בית הדין לעבודה \(סדרי דין\)](#) התשנ"ב-1991.

3. ביום 2.9.09 קבעה ועדה מדרג ראשון למנוח נכות בשיעור של 100% בגין גידול סרטני שנתגלה בו (לימפומה ממאירה), עבור התקופה שמיום 1.12.07 ועד לפטירתו ביום 1.2.10. הוועדה לעררים דחתה את טענת העזבון לפיה יש לקבוע את תחולת הנכות כבר מיום 1.10.05. בנוסף קבעה נכות עבור התקופה שמיום 29.12.96 עד ליום 31.12.97 לאור אבחון גידול בלחי שמאל.

הוועדה קבעה בהחלטתה בפרק הסיכום והמסקנות:

"בהתייחסות למכתבו של פרופ' ה.י. ברנר מתאריך 7.2.10 הוא מציין שהוא סבור שהגידול החל להתפתח לפחות שנתיים קודם לניתוח שהיה ב-10/07, כלומר מיום 1.10.05. על כך הוועדה חלוקה ואינה מקבלת את דעתו של פרופ' ברנר כיוון שכל מחלה שהיא גם מחלת סרטן תאריך האבחון שלה לא ניתן 'בדיעבד' אלא ביום שהיא מאובחנת קרי ע"י הפתולוג או לאחר ניתוח או לאחר ביופסיה מכל סוג שהוא ולא כך היה במקרה זה".

מכאן ערעורו של העזבון לבית הדין האזורי. בית הדין האזורי בפסק דינו דחה את הערעור, משקבע כי הוועדה התייחסה בהחלטתה לחוות דעתו של פרופ' ברנר ולא נפל בהחלטתה פגם משפטי. מכאן בקשת רשות הערעור שלפנינו. יצוין, כי בהחלטה מיום 28.3.11, ועל פי בקשת המבקשת, נמחק שמו של העיזבון כמגיש הבקשה והוחלף בשמה של המבקשת, אלמנתו של המנוח.

4. בבקשת רשות הערעור נטען, כי פסק דינו של בית הדין האזורי מעגן מדיניות משפטית נפסדת בכל הנוגע לזכויות חולי סרטן, ולפיה נקבעת תחולת נכות ממועד מלאכותי בו נערכה בדיקה פתולוגית והמחלה אובחנה, במקום מהמועד האמיתי בו החלה המחלה להתפשט בגופו. לטענת המבקשת, נפלה טעות משפטית בולטת בהחלטת הוועדה, משום שהמחלה קיננה בגופו של המנוח זמן רב לפני הניתוח בו היא התגלתה.

המדינה טוענת בתגובה, כי אין כל מדיניות משפטית מוצהרת בעניין זה והוועדה פועלת על פי שיקול דעתה המקצועי, אולם לאחר ששבה ובחנה את עמדתה היא מסכימה, כי עניינו של המנוח יוחזר לוועדה לעררים על מנת שתתייחס באופן מפורט ומנומק יותר לשאלה שבמחלוקת.

המבקשת, בתגובה, סירבה להחזיר את עניינו של המנוח לוועדה ועתרה למינוי מומחה רפואי מטעם בית הדין לבחינת טענותיה.

אשר להכרעתנו:

5. לאחר שעיינו בבקשה ובכל חומר התיק שבפנינו ובחנו את טענות המבקשת ואת תגובת המשיבה, הגענו לכלל מסקנה כי בנסיבות העניין קיימת הצדקה להחזיר את עניינו של המנוח לוועדה על פי המתווה שהציעה באת כוח המדינה בתגובתה.

אין בידינו לקבל את טענות המבקשת לפיהן החלטת הוועדה לעררים מגלמת מדיניות משפטית מכוונת אשר מטרתה לפגוע בזכויותיהם של חולי סרטן בישראל ולקבוע מועדי תחולת נכות מלאכותיים ולא אמיתיים. בוועדה הרפואית לעררים מכהנים מומחים רפואיים, אשר מכריעים בעניינים המובאים בפניהם על פי שיקול דעתם הרפואי-מקצועי, והתערבות בית הדין בהחלטתם מוגבלת לטעות משפטית בלבד. כן יודגש כי הואיל וההכרעה בשאלה הרפואית בסוגיות מעין אלו נתונה בידי הוועדה הרפואית ולא בידי בית הדין, אין ממנים מומחה רפואי מטעם בית הדין בערעורים על החלטות של וועדות רפואיות.

6. מקובלת עלינו קביעתו של בית הדין האזורי, לפיה קביעת מועד תחולת הנכות, ובענייננו - האם לקבוע את תחולת הנכות ממועד הניתוח או ממועד מוקדם יותר - היא שאלה שברפואה אשר מצויה במתחם שיקול דעתה המקצועי של הוועדה. עם זאת, נחה דעתנו כי הנמקתה של הוועדה כאשר הכריעה בשאלה זו לוקה בחסר, ועל כן נפל בהחלטתה פגם משפטי המצדיק את החזרת עניינו של המנוח לוועדה, על מנת שתפרט ותנמק את החלטתה ביתר בהירות.

7. אשר על כן, אנו מורים על החזרת עניינו של המנוח לוועדה באותו הרכב. הוועדה תזמן לפניה את המבקשת ואת בא כוחה, אשר יטענו בפניה את טענותיהם ויציגו כל מסמך רפואי אשר ימצאו לנכון. הוועדה תתייחס **באופן מפורט ומנומק**, לכל החומר המונח לפניה לרבות חוות דעתו של פרופ' ברנר מיום 7.2.10, ובשים לב לטיבה של המחלה ומאפייניה, לשאלה - ממתי יש לקבוע למנוח אחוזי נכות, בהתייחס למחלה שאובחנה סופית, על יסוד ממצאי בדיקה פתולוגית, והאם בתקופה שקדמה לאבחונה של המחלה יש תיעוד המצביע על כאבים, הפרעות בתפקוד, או סיבוכים, בדרגה המצדיקה את קביעת מועד תחולת הנכות קודם למועד שנקבע בהחלטתה הקודמת.

נדגיש, כי אחוזי הנכות הניתנים בהתאם לרשימת הליקויים, הינם, בדרך כלל, בשל מחלות שונות המשפיעות על התפקוד, מחלות בגינן מקבל האדם טיפול ולא בגין קיומה

של מחלה, באופן ערטילאי, כאשר האדם הלוקה בה אינו מודע לה, והיא אינה משפיעה עליו באופן כלשהו, שכן טרם החלה ליתן אותותיה.

8. **סוף דבר** - בקשת רשות הערעור מתקבלת, כך שעניינו של המנוח יוחזר לוועדה, אשר תפעל על פי המפורט בסעיף 7 לעיל.

הואיל, ולא התקיים דיון בבקשה במעמד הצדדים, והמדינה הסכימה להחזרת העניין לוועדה - אין צו להוצאות.

ניתן היום, כ"ה באייר תשע"א, 29 במאי 2011, בהעדר הצדדים.

עפרה ורבנר, שופטת

ורדה וירט-ליבנה,
שופטת

סגנית הנשיאה יגאל
פליטמן, אב"ד

ורדה וירט ליבנה /-54678313

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן